

PRESSMEDDELANDE nr 70/23

Luxemburg, den 4 maj 2023

Domstolens dom i mål C-389/21 P | BCE / Crédit lyonnais

Domstolen fastställer ECB:s beslut att inte låta Crédit lyonnais undanta 34 procent av dess exponeringar mot Caisse des dépôts et consignations vid beräkningen av dess bruttosoliditetsgrad

Domstolen upphäver tribunalens dom med motsatt utgång. Tribunalen överskred gränserna för sin domstolsprövning genom att ersätta ECB:s bedömning av risken för akutförsäljningar med sin egen bedömning.

Crédit Lyonnais är ett publikt aktiebolag bildat enligt fransk rätt, med tillstånd som kreditinstitut. Det är ett dotterbolag till Crédit agricole SA och står i denna egenskap under direkt tillsyn av Europeiska centralbanken (ECB).

Den 5 maj 2015 ansökte Crédit agricole SA, i eget namn samt för de enheter som ingår i Crédit agricole-koncernen, däribland Crédit lyonnais, om tillstånd¹ från ECB att vid beräkningen av bruttosoliditetsgraden från exponeringsmättet undanta exponeringar mot Caisse des dépôts et consignations (CDC), en fransk offentlig institution, till följd av insättningar som gjorts i olika sparformer, vilka enligt den tillämpliga franska lagstiftningen obligatoriskt ska överföras till CDC (nedan gemensamt kallade det reglerade sparandet).

ECB:s beslut av den 24 augusti 2016 om att avslå Crédit agricoles tillståndsansökan ogiltigförklarades genom en dom från tribunalen.² Efter den domen ansökte Crédit agricole på nytt om tillstånd från ECB att undanta exponeringen mot CDC. Genom beslut av den 3 maj 2019³ tillät ECB Crédit agricole och de enheter som ingår i Crédit agricole-koncernen, med undantag av Crédit lyonnais, att undanta alla sina exponeringar mot CDC vid beräkningen av bruttosoliditetsgraden. Crédit lyonnais tilläts däremot endast att utesluta 66 procent. I det omtvistade beslutet tillämpade ECB, som bedömde att den hade ett utrymme för skönsmässig bedömning, en metod som tog hänsyn till tre omständigheter, nämligen den franska centralförvaltningens kreditvärdighet, risken för akutförsäljningar och koncentrationsnivån för exponeringarna mot CDC.

Crédit lyonnais talan om ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet i den del Crédit lyonnais genom

¹ Enligt artikel 429.14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 2013, s. 1), i dess lydelse enligt kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/62 av den 10 oktober 2014 (EUT L 11, 2015, s. 37).

² Dom av den 13 juli 2018, Crédit agricole/ECB ([T-758/16](#)) (se även [pressmeddelande nr 110/18](#)).

³ Beslut ECB SSM-2019-FRCAG-39 (nedan kallat det omtvistade beslutet).

detta beslut inte tilläts att undanta alla sina exponeringar mot CDC vid beräkningen av bruttosoliditetsgraden bifölls av tribunalen.⁴ Konkret fann tribunalen att det skäl i det omtvistade beslutet som avsåg bedömningen av risken för akutförsäljningar var "rättsstridigt". Tribunalen fann följaktligen att de två andra delarna i den metod som ECB tillämpade inte hade kunnat leda till att ECB i det omtvistade beslutet nekade Crédit lyonnais att undanta det institutets samtliga exponeringar mot CDC.

ECB har överklagat den domen till domstolen, som upphäver den överklagade domen och slutligt avgör tvisten genom att ogilla Crédit lyonnais talan. I sin dom klargör domstolen omfattningen av den prövning som unionsdomstolen gör vid bedömningen av lagenligheten av förvaltningsbeslut som ECB antar med ett stort utrymme för skönsmässig bedömning.

Domstolens bedömning

Domstolen erinrar om att eftersom ECB har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning beträffande valet att bevilja eller inte bevilja ett undantag vid beräkningen av bruttosoliditetsgraden för exponeringar som uppfyller vissa villkor, så får den domstolsprövning som unionsdomstolen ska göra av om det angripna beslutet är välgrundat inte föranleda unionsdomstolen att ersätta ECB:s bedömning med sin egen. Syftet med prövningen är att kontrollera att det omtvistade beslutet inte är fattat på grundval av oriktiga uppgifter om de faktiska omständigheterna, att det inte gjorts en uppenbart oriktig bedömning eller förekommit maktmissbruk. Unionsdomstolen ska inte bara pröva huruvida de bevis som åberopats är materiellt riktiga, tillförlitliga och samstämmiga, utan även pröva huruvida dessa bevis utgör samtliga relevanta uppgifter som ska beaktas för att bedöma en komplicerad situation och huruvida de kan ligga till grund för de slutsatser som dragits. När en institution har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning, är iakttagandet av processuella garantier av grundläggande betydelse. Dessa garantier omfattar den behöriga institutionens skyldighet att omsorgsfullt och opartiskt pröva alla omständigheter som är relevanta i det enskilda fallet.

Domstolen noterar att tribunalen fann att den risknivå för akutförsäljningar som framgick av tribunalens egen bedömning av det reglerade sparandets särdrag och deras kumulativa effekt inte var tillräckligt hög för att motivera beslutet att inte undanta Crédit lyonnais samtliga exponeringar mot CDC vid beräkningen av bruttosoliditetsgraden.

Tribunalen ifrågasatte därvidlag inte ECB:s konstateranden avseende det reglerade sparandets särdrag, konstateranden som ledde till slutsatsen att dessa särdrag inte gjorde det möjligt att helt utesluta varje risk för massuttag som kunde tvinga Crédit lyonnais att genomföra akutförsäljningar. Detta gäller särskilt ECB:s konstateranden om det reglerade sparandets höga likviditet i avsaknad av en rättslig bestämmelse som begränsade uttagen från sparandet och Crédit lyonnais skyldighet att återbetala de aktuella beloppen till insättarna även under justeringsperioden på tio dagar mellan Crédit lyonnais och CDC:s positioner. Tribunalens resonemang kan följaktligen inte anses ifrågasätta att de uppgifter som beaktats i det omtvistade beslutet är materiellt riktiga, tillförlitliga och samstämmiga eller att detta resonemang visar att dessa omständigheter inte utgör samtliga relevanta uppgifter som ECB i förevarande fall ska beakta.

Vidare följer tribunalens slutsats att de uppgifter som ECB beaktade inte kunde ligga till grund för de

⁴ Dom av den 14 april 2021, Crédit lyonnais/ECB ([T-504/19](#)), (nedan kallad den överklagade domen).

slutsatser som dragits av dem i det omtvistade beslutet av en egen bedömning av risken för akutförsäljningar. Denna bedömning grundar sig på samma omständigheter som dem som beaktats av ECB samtidigt som den avviker från den institutionens bedömning utan att fastställa att den sistnämnda var uppenbart felaktig.

Genom att resonera på detta sätt prövade tribunalen inte om det förelåg en uppenbart oriktig bedömning, vilket är vad som ankommer på den, utan ersatte i stället ECB:s bedömning med sin egen i ett fall där ECB har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning.

Vad vidare gäller tribunalens bedömning av ECB:s motivering med hänvisning till erfarenheterna från nyligen inträffade bankkriser, visade inte tribunalen hur de överväganden enligt vilka det reglerade sparandet till skillnad från andra insättningar inte kan investeras i riskfyllda eller icke-likvida tillgångar kan visa att ECB gjorde en uppenbart oriktig bedömning av det scenario med massiva uttag som skulle användas för att analysera den risk för akutförsäljningar som Crédit Lyonnais var exponerad för. Detsamma gäller de överväganden som grundar sig på skillnaden mellan den dubbla garanti från Republiken Frankrike som gäller för det reglerade sparandet och den garantimekanism som följer av direktiv 2014/49.⁵

Domstolen drar av detta slutsatsen att tribunalen ogiltigförklarade det omtvistade beslutet genom att ersätta den bedömning av risken för akutförsäljningar för Crédit Lyonnais som gjorts i detta beslut med sin egen bedömning, utan att fastställa på vilket sätt ECB:s bedömning i detta avseende var uppenbart oriktig. Tribunalen överskred därigenom gränserna för sin domstolsprövning. Tribunalen gjorde även en felaktig bedömning när den fann att ECB hade åsidosatt sin skyldighet att omsorgsfullt och opartiskt pröva samtliga relevanta omständigheter i den aktuella situationen.

Då den överklagade domen delvis upphävs **avgör domstolen målet i första instans slutligt**. Vid bedömningen av Crédit Lyonnais argument i första instans **finner domstolen, med hänsyn till den begränsade domstolsprövning som ankommer på den att göra sett till ECB:s stora utrymme för skönsmässig bedömning i detta fall, att Crédit Lyonnais inte har visat att ECB:s bedömningar i det omtvistade beslutet avseende risken för akutförsäljningar och den franska förvaltningens kreditvärdighet är uppenbart felaktiga**. Domstolen fastställer således beslutet att inte undanta 34 procent av Crédit Lyonnais exponeringar mot CDC vid beräkningen av Crédit Lyonnais bruttosoliditetsgrad.

UPPLYSNING: En dom eller ett beslut som meddelats av tribunalen kan överklagas till domstolen. Ett överklagande är begränsat till rättsfrågor och hindrar i regel inte att tribunalens avgörande verkställs. Om överklagandet kan tas upp till prövning och är välgrundat, upphäver domstolen tribunalens avgörande. Domstolen kan slutligt avgöra målet om det är färdigt för avgörande. Om så inte är fallet återförvisar domstolen målet till tribunalen, som är bunden av det avgörande som domstolen meddelat med anledning av överklagandet.

Detta är en icke-officiell handling avsedd för massmedia och den är inte bindande för domstolen.

Domen i [fulltext](#) publiceras på webbplatsen CURIA dagen för avkunnandet.

Kontaktperson för press: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU av den 16 april 2014 om insättningsgarantisystem (EUT L 173, 2014, s. 149).

Bilder från uppläsningen av domen finns tillgängliga på "[Europe by Satellite](#)" (+32) 2 2964106

Håll dig uppdaterad!

